

ytringsfrihed. Det bemærkes tillige, at artiklerne ikke fremstår som en sædvanlig afrapportering af et forskningsresultat.

Det fremgår ligeledes af retspraksis, at journalister har et friere spillerum for fremsættelse af ytringer end andre. Bent Jensen har imidlertid i forbindelse med publiceringen af de omhandlede artikler i Jyllands Posten fremtrådt som forsker og som professor inden for det relevante faglige område.

Bent Jensen kan således ikke påberåbe sig straffrihed med henvisning til Menneskerettighedskonventionens art. 10.



Det forhold, at begrebet agent er anvendt i de dokumenter, som Bent Jensen har fået forelagt fra PET, medfører ikke, at udtalelser derom, isoleret set og uden den relevante sammenhæng, kan fremsættes straffrit. Det bemærkes herved, at citaterne er brudstykker af de oprindelige dokumenter, og at oplysningerne i artiklerne i øvrigt fremstår i bearbejdet form og til dels som udtryk for Bent Jensens egen opfattelse.

De oplysninger, der fremkom i forbindelse med "Ekstra Blads- sagen", blev i forbindelse med den efterfølgende retssag dementeret, idet sagen blev afsluttet forligsmæssigt. Bent Jensens artikler fremstår som et forsøg på at drage det dementi, som afsluttede "Ekstra Blads-sagen", i tvivl. Under hensyn hertil, og til at offentliggørelsen i Ekstra Bladet er sket for ca. 15 år siden, er oplysningerne ikke så almindelig kendte i offentligheden, at en genfremsættelse kan anses for retmæssigt.

Adgangen til privat påtale i medfør af straffelovens § 267, og påstand om mortifikation efter straffelovens § 273, bortfalder jf. straffelovens § 96, stk. 1, og stk. 5, når den berettigede ikke har anlagt sag inden henholdsvis 6 måneder og 3 år efter, at han har fået et sådan kundskab, at han havde grundlag for sagsanlæg.

De sigtelser, der første gang er påtalt i påstandsdokumentet af 15. februar 2010, er ensartede og er fremsat kontinuerligt over en periode på ca. 6 måneder. Sigtelserne er af samme karakter, som de sigtelser, der er påtalt i stævningen. Der er således tale om en forsæt forbrydelse. Påtale er imidlertid først rejst ca. 2½ år efter den seneste sigtelses fremsættelse. Disse 20 sigtelser er derved strafferetligt forældede. Bent Jensens påstand om frifindelse for straf vedrørende disse udtalelser tages derfor til følge. Derimod er adgangen til at påstå sigtelserne mortificeret ikke forældet.

Spørgsmålet om forældelse af Jørgen Dragsdahls krav om godtgørelse i anledning af de udtalelser, der 1. gang er medtaget i påstandsdokument af 15. februar 2010, afgøres efter forældelseslovens § 30, stk. 1, jf. 1908-loven, hvorefter kravet er undergivet en 5-årig forældelse. Kravet om tortgodtgørelse er således ikke forældet i forhold til disse udtalelser.